

דבורה

הוק גנ מזקון

פ-ט נס-ט

1. ויקרא רבה (וילנא) פרשה ז

פרעה הרשע ע"י שנטגאה ואמר (שמות ה) מי ה' אשר אשמע בקולו לא נדון אלא באש, (שם/শמות/ ט) ויהי ברד ואש מתלקחת וגוי סיסרא הרשע ע"י שנטגאה ולוחץ את ישראל כמו דעתיב (שופטים ד) והוא לחץ את בני ישראל בחזקה מהו בחזקה א'ר יצחק בחירופין ובגיזופין לא נדון אלא באש, (שם/שופטים/ ה) הכוכבים מסלותם נלחמו וגוי סנהריב ע"י שנטגאה ואמר (ישעה לו) מי בכל אלה הארץות וגוי לא נידון אלא באש (שם/ישעהו/ י) ותחת כבוזו יקד יקד וגוי'

2. אליהו רבה (איש שלום) פרשה י

ודבורהacha נביאה וגוי (שופטים ד' ד'), וכי מה טיבה של דברה שהיא שפטה את ישראל ומתנבאת עליהם, הלא פנחס בן אלעזר עומד, מעיד אני עלי את השמים ואת הארץ, בין גוי ובין ישראל בין איש ובין אשה בין עבד בין שפהה הכל לפי מעשה שעושה כך רוח הקודש שורה עליו, אמרו, בעלה של דברה עם הארץ היה, אמרה לו אשתו, בוא ועשה פתילות והולך לבית המקדש שבשילה, מה אם יהיה חלך עם אנשים כשרים ותבוא לחיי העולם הבא, והוא היה עשו פתילות עבותה, כדי שייה ארון מרובה, לפיכך נקרא שמנו לפידות. אמרו, שלשה שמות יש לו, ברק ולפידות ומיכאל, ברק, שפנוי דומין לבرك, לפידות, על שם שהוא עשו פתילות והולך לבית המקדש שבשילה, מיכאל, על שם מיכאל, הקב"ה בוחן לבות וכליות הוא, אמר לה, דברה אתה נתכוונת ועשית פתילות עבותה כדי שייה ארון מרובה, ארבה אתה בישראל וביהודה ובשנים עשר שבטי ישראל,ומי גרים לו (ლפידות) [לפידות] שיהא מבני אדם כשרים ויבוא לעולם הבא, אמרו, דברה אשתו, עלייה ועל כיוצא בה ועל הדומות לה ועל העשו במעשהיה הוא אומר, חכמוות נשים בנתה ביתה וגוי (משלי י"ד א').

3. אליהו רבה (איש שלום) פרשה יב

היה להן לאנשי בית שמש בינו שרוא את הארון [גוטל] [ליטול] את [בגדיהם] ולהנחת על [פניהם] [פניהם] ולבא וליפול לפניו הארון בשעה אחת כשתים שלש עד שיתכסה הארון, ויתגדל ויתקрист שמו של הקב"ה מסווג העולם ועד טופו, הן לא עשו כן, אלא בשראו את הארון, שוחקן וווקפין וועמדין ומרקדין ומדברין דברים תיריס, שנאמר ובית שמש קוצרים וגוי (שם/שמואל א' ו/ י"ג), והן איןין יודעין מי הינה את הארון, ונטלו את (הארון) [הגבידתם] והלכו להן, שנאמר ותמשה סורני פלשתים ראו וגוי (שם/שמואל א' ו/ ט"ז), לפיכך נפל מישראל חמשים אלף וסנהדרי גודלה עמהם, שנאמר ויךabanesh בית שמש [גוגו] (שם/שמואל א' ו/ י"ט). וממי הרג את כל אילו, אמרו, לא הרג אותן אלא אנשי בית שמש שלא היה בהן דרך ארץ, למדך שלא חסר מישראל פרומה אלא בדין, והכל [בדין]. אלא (יהא) האלוהים שבשבילים ידוע شبשבד דבורה ונבוואה ובrik ונבואותו לפיכך במקרה תשועה גודלה על ידהן. ושכרן של שחט זבולון ושבט נפתלי שעשו רצון [אביהם שבשבילים ורצון] אביהם יעקב הבא ואביו בניו עםם. ושכרן של שחט זבולון ושבט נפתלי שעשו רצון [אביהם שבשבילים ורצון] אביהם יעקב לפיכך במקרה תשועה גודלה על ידה, ושכרו של פינחט יצאו בני אפרים למלחמה ונהרגו מהן ארבעים וחמשים אלף. ושכרן של סנהדרין גודלה שהניחה משה ויוהוש ופינחט בן אלעזר נתקבצו ישראל ויצאו למלחמה על בני בניימין ונהרגו מהן שבעים אלף. ושכרן של בני עלי יצאו ישראל למלחמה ונהרגו מהן ארבעה אלףים. ושכרן של זקנים יצאו ישראל למלחמה ונהרגו מהן שלשים אלף ונשבה ארון הבדית. ושכרן של אנשי בית שמש שלא היה בהן דרך ארץ נפלו מהן מישראל חמשים אלף וסנהדרין גודלה עמהן. מכין אמרו במידה שמודדר בה ארם מודדין לו, בודאי רבנן כל העולמים צדחק כהורי אל וגוי (תהלים ל"ו ר').

4. בראשית רבה (וילנא) פרשה יח

ו ויהיו שנייהם ערומים, אמר רב כי אליעזר שלשה הן שלא המתינו בשלותן שש שעות, ולא הן אדם, וישראל, וסיסרא, אדם שנאמר ולא יתבחשו, לא באו שש שעות והוא בשלותו, וישראל, שנאמר (שמות לב) וירא העם כי בשש משה, כי באו שש שעות ולא בא משה, סיסרא שנאמר (שופטים ה) מודיע בשש רכבו לבא, בכל יום היה למוד לבא בשלש שעות באربع ساعات, ועכשו באו שש שעות ולא בא, הו ולא יתבחשו